

[N. P. Andreasen.]

er indkaldt Ansøgninger fra, faar dette Saakorn.

Jeg vil gerne sige i denne Forbindelse, at der mangler Korn til Ejendomme paa mellem 5 000 og 10 000 Kr.s Jordværdi til et samlet Areal af 150 000 ha. Dem ønsker vi fra vor Side at være med til at hjælpe. Naar vi har sat de 5 000 t ind her, er det fordi der blandt disse Ejendomme godt kan være adskillige, der kommer ind under Afleveringsbetingelserne for Ejendomme med en Grundværdi af 8 000—10 000 Kr. Man kræver, at de, der skal have Saasæd, skal aflevere et lige saa stort Kvantum Sæd igen, naar Høsten er ovre, for at ikke det skal komme til at mangle paa anden Maade, og det vil for disse Smaaiejendomme sige, at de vil komme til at aflevere maaske to Gange; først er der den Aflevering, de er forpligtede til efter Reglerne i den nye Kornlov, og derefter er der den Aflevering, de skal præstere for det, de havde faaet som Saakorn i dette Foraar. Det skal de være fritaget for, for det vilde være helt ødelæggende for disse Smaabrug, og derfor synes vi, det er retfærdigt, at man hjælper dem her med disse 5 000 t.

I øvrigt er Forholdet det, som det siges i § 6, at alle Ejendomme op til 8 000 Kr.s Grundværdi faar ombyttet som efter den nugældende Lov alt det, de afleverer af Brødkorn, med andet Korn, lige saa selvfølgelig som det er, at alle, der ligger over 8 000 Kr.s Grundværdi, lige meget hvor højt de ligger, hvis de afleverer mere Brødkorn, end de efter Reglerne skal aflevere, skal have Ombytningskorn tilbage for den Part, de leverer mere.

Der er adskillige, ikke mindst inden for Afholdsfolkernes Kreds, der er noget overraskede over, at man i Kornloven har indført Udskrivning af 54 500 t Korn til Industribrug. Denne Bestemmelse vilde man fra den Side helst have været fri for. Der er ingen, der siger noget til Udskrivningen til Hestehold uden for Landbruget. Det er en simpel Retfærdighed at skaffe det nødvendige Korn til alle de Heste, som særlig i den nuværende Situation bliver benyttet af smaa kørende i hver eneste Kommune, i hver eneste By Landet over til at bringe Mælk, Brød, Smør og andre Ting rundt, og jeg ved, det har været et meget vanskeligt Spørgsmaal for den højtærede Landbrugsminister at faa ordnet at skaffe det fornødne Korn dertil i indeværende Aar. Men det kan godt diskuteres, om man skal foretage en Udskrivning af Korn til Sprit,

Øl og Kaffesurrogater i en Tid som den nuværende, det skal jeg ikke nægte. Men hvis ikke man tager det med ind under selve Udskrivningen og derved sikrer, at dette Korn kommer frem til en rimelig Pris, saa vilde — det er i hvert Fald mit Indtryk — Korn til dette Formaal falde med ind under den fri Handel med Korn.

Nu maa man huske paa, at under den nuværende Kornlov ligger Forholdet saadan, at de paagældende Virksomheder kunde købe frit, men de kunde kun købe frit til Maksimalpris, og de har ikke kunnet købe, fordi ingen har villet sælge dem Korn. Ifølge det, vi nu har sat ind i § 8, bliver der fri Handel for det Korn, der bliver tilbage, enten mellem Landmænd eller over et autoriseret Kornlager. Havde man ikke taget dette Korn med til Industrien, var der ingen, der havde kunnet staa imod Kravet om, at ogsaa dette Korn skulde være handlet i fri Handel, og saa er jeg ganske overbevist om, at der var blevet en helt anden fri Handel med Korn end den, vi nu kommer til at opleve. Det er enhver bekendt, at de store Virksomheder, her er Tale om — og det gælder vel ikke mindst Kaffesurrogatfabrikkerne — kan give svimlende Priser, naar blot de kan faa det fornødne Korn at arbejde med, og jeg er derfor sikker paa, at det vilde være til stor Skade for hele Kornordningen, hvis ikke man havde taget Kornet til Industrien med i Lovforslaget.

Vi er gaaet med til § 8 om fri Handel for Resten, fordi vi synes, at naar man først har taget en gennemgribende Udskrivning som den, man har her, til alle mulige Opgaver inden for det fælles Samfund, saa skal den enkelte have Lov til inden for Landbruget at handle med den lille Part, der bliver tilbage hos ham, som han synes han kan være tjent med det, saaledes at den Produktion, der heraf opstaa, bliver en Landbrugsproduktion. Landbrugets Produktion i den kommende Tid vil jo nemlig blive mindre og mindre, og det er livsvigtigt, at Landbrugerne ud over det, de skal aflevere, faar saa meget som muligt til deres øvrige Produktion.

Jeg har kun endnu en Bemærkning at gøre. Man regner i Lovforslaget 141 000 t til Dækning af Tab ved Forbeholdsretten, Svind o. s. v. Jeg vil gerne herom sige, at jeg tror ingenlunde, det er for stort et Kvantum. De Oplysninger, vi allerede har, viser, at den nuværende Kornlov indtil Dato har krævet lige ved 100 000 t, og vi kan være ganske sikre paa, at der ved den foregæede Udskrivning, som her foreslaas,